Αθήνα 7 Ιουλίου 1922

Αγαπητή Κυρία,

Σᾶς γράφω γιατί ἄκουσα ὅτι ἐκεῖνον
τὸν μῆνα θὰ ἀναχωρήσετε γιὰ Παρίσι.
Ἐγὼ δὲν ἀναχωρῶ ἀκόμα σήμερα ἔτσι ποὺ νόμι-
ζα ἀλλὰ ἴσως νὰ φύγω σὲ λίγες μέρες ἀπὸ τὴν
Ἀθήνα. Αὐτὸ τὸ ἀναχωρητήριο ἐπιτρέπει
μόνο σὲ ὁρισμένους νὰ ταξιδεύουν καὶ
ἀπὸ τὶς μιὰ ἀπὸ ἐκεῖ ἀναχωρήσεις ἀρχίζει.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ἐνῶ ἐγὼ ἔχω
ἕνα ἀναχωρητήριο γιὰ τὸ Παρίσι, μοῦ εἶναι ἀδύ-
νατο νὰ τὸ χρησιμοποιήσω, γιατὶ δὲ μοῦ ἐπι-
τρέπουν νὰ πάρω διαβατήριο.

Ἔτσι ἐπιστρέφω τὴν ἐπιστολή σας ἀπο-
σταλμένη μαζί μὲ ἕνα ἄλλο γράμμα ἐδῶ-
πίσω νὰ μοῦ τὴν ξαναστείλετε ἀφοῦ τὴν
διαβάσετε μόνη σας γιὰ νὰ μὲ πληρο-
φορήσετε ἂν ἔχω δίκαιο νὰ ὑποθέτω
ὅτι ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἔγραψε εἶναι ἕνας
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ἐπιφορτι-
σθεῖ μὲ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀπόφασης
γιὰ τὴν ὁποία μοῦ μιλήσατε τὴν ἄλλη.

Ἐπιστρέφω τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς ἐκφρά-
σω τὴν ἐκτίμησή μου γιὰ τὴν ἐπιστολή
σας καὶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι εἶμαι πάντα
πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσω ὅποιον ἀπὸ
τοὺς φίλους σας ἐπιθυμεῖ νὰ ταξιδέψει
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Μὲ ἐκτίμηση καὶ ἀφοσίωση